

KANTTEKENING

Nick Ervinck

Tekst: Ines Minten
Foto: Karin Borghouts

BEELDEND KUNSTENAAR - "Ik voldoe volledig aan het cliché van de West-Vlaamse ondernemer", zegt beeldend kunstenaar Nick Ervinck. "En dat bevalt me wel." Het resultaat is er dan ook naar. Hij heeft een studio met een klein team en als je zijn agenda voor 2015 bekijkt, lijkt hij alomtegenwoordig. "Ik tel nu al een kleine 20 tentoonstellingen en 5 monumentale kunstwerken in 10 verschillende landen", vertelt hij. "Het is nog een recent verhaal, maar dat maakt het natuurlijk extra fijn."

"Er zitten enkele erg boeiende projecten aan te komen. In Bozar komt een tentoonstelling met werk van kunstenaars, designers, architecten enzovoort, die allemaal werken met 3D-printen. Ik neem ook deel aan Sweet 18 in Kasteel d'Ursel in Antwerpen. Hedendaagse kunstenaars en ontwerpers laten zich er inspireren door de 18de eeuw. De kasteelsetting is interessant, omdat het geen typische tentoonstellingsruimte is. Een piepklein, maar fijn project vindt plaats in LOMAK, Tessenderlo, het kleinste denkbare museum voor hedendaagse kunst. De toeschouwer kijkt door zo'n typische toeristische verrekijker naar het museum: een bakje van 35 bij 35 centimeter aan de zijgevel van het stadhuis. Na Koen Vanmechelen en Arne Quinze krijg ik er een mini-solotentoonstelling. In juni komt in de Nederlandse gemeente Emmen een monumentale sculptuur van 10 meter hoog te staan. In september volgt daar dan een tentoonstelling, zodat de bewoners beter kennis kunnen maken met de kunstenaar achter dat werk. Ook heel blij ben ik om mijn deelname aan Vormidable, een parcours met werk van 35 hedendaagse Vlaamse beeldhouwers in Den Haag. De organisatie verwacht 200.000 bezoekers, een aantal dat je als jonge kunstenaar niet zomaar haalt."

Hoe, wanneer en waarom ben je de weg van de beeldende kunst ingeslagen?

"Als kind was ik altijd creatief bezig. Ik bouwde graag met lego en ik knutselde veel: ik ging bijvoorbeeld geregeld mee naar de hobbyclub die mijn oma onder haar hoede had. Daar zat ik dan tussen dat veel oudere publiek pluchen beertjes en kralenboompjes te maken. Ik kwam echter totaal niet uit een culturele familie, dus het idee om echt kunstenaar te worden, was wel heel ver van mijn bed. Toen ik 15 was, dacht ik daarom nog boekhouder te worden, maar het is lichtjes anders gelopen."

Kort daarna schakelde ik over van de richting economie naar architectuur: huizen ontwerpen leek me wel wat. Maar de bittere realiteit is dat het ontwerpproces maar een kleine fractie is van de hele architectuurmolen. Daarom hield ik ook dat snel voor bekeken. Ik studeerde in het middelbaar af in de richting keramiek. Fantastisch was dat: er is niets vrijers dan met je handen in de klei te kunnen zitten. Toch vond ik het te eng om er ook nog vier jaar voor naar Sint-Lucas te trekken."

Dankzij een introductie in Photoshop had ik intussen beseft dat je met computers ook andere dingen kon dan een gamesverslaving opdoen. Daarom ben ik op 18 heel naïef op zoek gegaan naar een richting waarin ik al mijn interesses kon combineren. Het werd 3D Multimedia aan het KASK. We kregen er standbouw, film,

"Als je kunst in een nine-to-five probeert te gieten, haal je het niet"

fotografie... van alles wat. Maar pas toen ik de richting Mixed Media ontdekte, had ik eindelijk het gevoel dat ik echt op mijn plaats zat. Daar heb ik mijn eigen visie en beeldtaal kunnen ontwikkelen. En dat vind ik ook het belangrijkste wat je uit een studierichting moet halen. Het is iets wat je niet zomaar uit een boek leert."

Hoe heb je het na je studie aangepakt om van kunst ook echt je beroep te maken?

"Ik dacht meteen een appartement en atelier in Gent te huren, maar na een eenvoudige rekensom besloot ik eerst een tijd terug bij mijn ouders te gaan wonen. Mijn atelier was een oude varkensstal in de boerderij van mijn oma. Hij was 20 vierkante meter groot en er zat nauwelijks nog glas in de ramen, maar ik zat er voortdurend te werken - 7 dagen per week. Om mijn materialen te kunnen betalen, gaf ik les aan de academies van Kortrijk, Tielt en Menen, later ook aan het KASK."

Stilaan gingen de dingen toen aan het rollen. Een vaste formule bestaat daarvoor niet, maar ik kan wel enkele ijkpunten aangeven die me de nodige zetjes hebben gegeven. In 2006 won ik een prijs van de Provincie West-Vlaanderen, de Fortisprijs op Lineart én ik kreeg een grote tentoonstelling in de Brakke Grond in Amsterdam. Die dingen hadden impact: van vandaag op morgen was ik dubbel zo bekend. Twee jaar later kocht een bekende Kortrijkse verzamelaar een werk van me en zo kwam ik in het verzamelaarsmilieu terecht. In 2009 mocht ik dan een monumentale sculptuur plaatsen op het dak van de Stichting Liedst-Meesen in de Gentse Zebrstraat. Zoals het in onze cultuur wel vaker gaat, moet je voor wedstrijden of oproepen vaak referenties geven. Maar iemand moet je als beginnende kunstenaar wel de kans geven om die referenties op te bouwen. In de Zebrstraat heb ik die toen gekregen."

In welk statuut werk je?

"Sinds 2007 ben ik zelfstandige. Een paar jaar geleden heb ik dan een bvba opgericht, wat handiger is als je groeit, investeringen doet, werknemers aanstelt... Het is constant wat zoeken naar de beste vorm en ik laat me daar vooral door mijn boekhouders in adviseren. Zelfstandige worden is natuurlijk altijd een gok: zal het lukken of niet? Ik ken genoeg jonge kunstenaars die er snel van teruggekomen zijn, omdat ze bijvoorbeeld te slordig zijn om de papiermolen van de zelfstandige nauwkeurig bij te houden. Ik voldoe volledig aan het cliché van de West-Vlaamse ondernemer, dus dat aspect bevalt me ook best. Uiteraard zou ik het liefst hele dagen ontwerpen en de zotste dingen bedenken, maar in realiteit ben je kunstenaar-manager. Daar kun je niet buiten. Het komt erop neer om er een goed evenwicht in te vinden."

Ben je ook tevreden over het evenwicht tussen je werk en je privéleven?

"Als je kunst in een nine-to-five probeert te gieten, haal je het niet. Dat maakt het evenwicht met je privéleven soms niet evident. Gelukkig heb ik een partner die me volledig steunt. Ik ben intussen wel afgestapt van een zevendaags werkregime. In mijn hoofd werk ik misschien nog constant, maar ik wil in het weekend ook wel eens gewoon crashen en een paar weken per jaar met mijn gezin op reis gaan."

Welk advies heb je voor beginnende kunstenaars?

"Volharding is het belangrijkste. Je moet geloven in jezelf en gemotiveerd blijven, zelfs als anderen wat je doet belachelijk vinden. Tegelijk moet je realistisch zijn. Droom er niet van dat je morgen al vlotjes kunt leven van je werk. Aanvaard dat je er misschien - tijdelijk? - een andere job bij moet nemen. En tot slot: doe je huisswerk. Ik zie veel mensen die één idee hebben en dat dan compleet uitmelken of vasthouden aan een idee dat geen enkele inhoudelijke lading of link met de kunstgeschiedenis heeft. En ja... voor de ene lukt het dan vrij snel. Een ander zit op zijn 60ste misschien nog op zijn zolderkamer te wroeten. Ik vrees dat dat de realiteit is."

www.nickervinck.com

SWEET 18 KASTEEL D'URSEL, URSEL 01/05 - 05/07

VORMIDABLE DEN HAAG, 20/05 - 31/08

MAKING A DIFFERENCE BOZAR, BRUSSEL, 24/05 - 07/06

GNI-RI JUN 2015 LOMAK, TESSENDERLO, VANAF 12/06

GNI-RI SEPT 2015 CBK, EMMEN (NL), 12/09 - 06/12